

(CD-88) ૧૦ - કોઈને કોઈનું ઊપરીપણું

કોઈને કોઈનું ઊપરીપણું ફાવતું જ નૈથ,
છતાં સર્વમાન્ય ઊપરી આપ છે જ;
ઊપરી છતાં લગીરેક ઊપરીપણું ન્હોય.

સત્તા વાપર્યા વીના જે ભૂલ બતાવે
આત્મહેતુ નીશ્ચયાત્મ પુષ્ટિ છે જ.
અવિરોધાભાસ પ્રેમે વીતરાગ સ્હોય.

બુધ્ધીનાં આશયનુસાર પ્રાપ્ત બાહ્ય સુખ
છતાં બુધ્ધિ - ભેદે ભાસે દુઃખ તો,
ભેળસેળ - કર્તા પોતે ગુન્હેગાર હોય

લોભ તાંતો જાણે નહીં માન - અપમાન
પરમાણુંનાં આકર્ષણનાં પડદાં જો,
આતમા ભૂલાવે માયા અજ્ઞાન - મોહ

લોહ - ચુંબી ચીત્ત - શક્તી ખેંચે છબીયું
‘મારું’ કહ્યું તે જ ચોટી વળગે જો
મમતા બાંધે તુર્તા-તુર્ત પોતે જાત ખોઈ

સર્વે ખૂણાં પ્રકાશે છે માંહીલો ઊજાશ
પગે વાગી શૂળે માથું ચસકે જો
આવરેલા પરમાણુંમા ગુપ્ત - જ્ઞાન હોય

સાચી વસ્તુ અનાદિથી બુધ્ધિ - ભેલાડે
જ્ઞાની વેણ તે જ સત્ય સમજે તો જ;
આપણો યે આવશે ઊકેલ જાણી, જોઈ,

બુધ્ધિ - વીના ઝાડ-પાન કર્મ - નીઝરે

છતી બુધ્ધિએ બનો 'અબુધ' તો જ
માત્ર સમય આત્મ - વર્તી સતસંગ હોય.

ભાસ્યમાન વ્યવહારે, નીશ્ચયે અસંગ
મોક્ષદાની, મોક્ષોપરી એક છો જ
ગજબ છે કે આંખમાં યે ઊપરી ભાવ નહીં

